

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Arbor Vitæ Sive Vita Et Doctrina Christi

Ex Quatuor Evangeliiis In Meditationes Quotidianas Velvti Totidem Ramos
Distributa

Illsung, Jakob

Dilingæ, 1693

Meditatio CCCXVI. De Energumeno liberato.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60727](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60727)

mano respectu, in Christum solum, tanquam in Ideam omnis Sanctitatis convertamus, non respicientes, quid alij faciant; & ut denique occultemus hujusmodi specialia Beneficia, ad nostrum Profectum Spiritualem, non ad ostentationem nobis collata. Satis nobis sit, ista omnia manifestanda esse in Resurrectione, quando Christus in nobis, tanquam in Membris suis, resurget à mortuis.

MEDITATIO CCCXVI.

De Energumeno liberato.

Matth. 17. v. 14. Marc. 9. v. 13. Luc. 9. v. 37.

PUNCTUM. I. *Factum est autem in sequenti die, descendibus illis de monte, occurrit illis turba multa.* Luc. 9. v. 37. *Et veniens ad Discipulos suos, vidit turbam magnam circa eos, & Scribas conquirentes cum illis (Græcè: Disputantes: an scilicet ipsorum Magister esset Messias; quandoquidem in ipsius potestate non potuissent expellere dæmonium ex homine ipsis oblato) Et confestim omnis populus videns JESUM, stupefactus est (propter repentinum, & opportunum ejus adventum, quem non nisi ex Prophetico Spiritu accidisse agnoverant) Et expaverunt (propter dictam causam, & propter suspicionem, ne etiam Prophetico Spiritu cognovisset dubios eorum sermones de illo) Et occurrentes salutabant eum.* Marc. 9. v. 18. Hinc discite non imitandos, sed Christi Exemplo patienter ferendos esse, qui de nobis absentibus malè sentiunt, & sinistrè loquuntur; præsentibus verò blandiuntur accurrentes, & salutantes, & quasi sibi gratulantes de nostra

præsentia, & familiaritate. Tu ergo de absente nihil loquaris, quod præsentem non audeas, vel cujus notitiam timeas ad illum pervenire: cum præsentibus verò sincerè, & non politicè agas. Qui autem aliter tecum agunt, id genus hominum patienter feras, uti Christus tulit, pro Potestate tamen sua ad correctionem & emendationem illorum ipsis dicens: *O generatio incredula, quamdiu apud vos ero? quamdiu vos patiâr?* Marc. v. 18. Atque ex his verbis discas, etiam acres reprehensiones à Christi Vicarijs, five Superioribus, æquanimiter suscipere, propter nullius aversionem locum mutare, sed constanter unumquemque supportare, & cum illo versari.

PUNCT. II. *Et interrogavit eos: Quid inter vos conquiritis? Et respondens unus de turba dixit: Magister, ait tui filium meum ad te, habentem Spiritum mutum, qui, ubi cunque eum apprehenderit, allidit eum, & spumat, & stridet dentibus, & arefcit; & dixi Discipulis tuis, ut eijcerent illum, & non potuerunt &c. Et interrogavit patrem eius: Quantum temporis est, ex quo ei hoc accidit? at ille ait: ab infantia, & frequenter eum in ignem, & in aquas misi, ut eum perderet. Marc. v. 15. Vide, quanto, & quam diuturno dæmon hominem odio prosequatur. Quod autem fecit huic filio ab infantia in corpore, id longè magis homini in Anima ejus ab infantia completa, & ad peccandum apta facere nititur, quantum à Deo ipsi permittitur. Agnosce itaque ingens DEI Beneficium, si non tantum non quoad corpus, sed (quod multò majus est) neque quoad Animam hoc ipsi est permittum: si nimirum ab infantia bene & piè fuisti educatus; si à gravibus tentationibus, periculis, occasionibus, peccatis, indomitibus passionibus fuisti præservatus,*

servatus, ne multiplici lapsu allisus in terram, jure Cæli excideres, adeoque spumares irâ, strideres blasphemiâ, aresceres acediâ, frigeres in aqua, Charitate extincta, arderes luxuriæ igne. Et hoc sit tibi incitamento, ut reliquam vitam innocentissimè transigas, & constanti odio infensissimum hostem persequaris, agendo omnia, quæ circa propriam, vel Proximi Animam ipsi ingrata, ac molesta possunt accidere.

PUNCT. III. *Si quid potes, adjuva nos, miseratus nostrî.* JESUS autem ait illi: *Si potes credere, omnia possible sunt credenti.* Et continuo exclamans pater pueri, cum lacrymis aiebat: *Credo Domine, adjuva incredulitatem meam.* Marc. v. 21. Ecce! quàm suaviter hominis illius dubiam fidem Christus firmaverit, & cum Pænitentia lacrymis emendaverit. Dubitationem de Christi Potentia: *Si quid potes*: corrigit per retorsionem, suaviter exprobrantem hæsitacionem in Fide: *Si potes credere.* Deinde inicit desiderium oppositæ Virtutis rem petitam promittendo, & declarando vim omnia per illam efficiendi: *Omnia possible sunt credenti*: quæ ratione etiam excitavit in illo desiderium proficiendi in illa Virtute, & recipiendi Auxilia, ac media ad hujusmodi profectum: *Adjuva incredulitatem meam.* Hac suavitate, & hac arte sive erga subditos, sive erga æquales utendum est, ad quoscunque Proximi defectus in illo emendandos, ut nimirum suaviter tales de suis defectibus admoneamus, & ad eorum agnitionem inducamus; ut oppositarum Virtutum desiderium, & in illis proficiendi studium excitemus; ut denique confidentiam & amorem erga nos ingeneremus, ut Proximus etiam cupiat à nobis adjuvari,

corrigi, & emendari in suis defectibus, paratusque sit
auxilia ac media acceptare.

MEDITATIO CCCXVII.

Continuatio eiusdem Historiæ.

PUNCTUM I. *Et cum videret IESVS concurrentem tu-
bam (cujus non plausum, sed Fidem & obstinatio-
nis emendationem intendebat) comminatus est Spiritus
immundo, dicens illi: Surde & mute Spiritus, ego præcipio
tibi: exi ab eo: & amplius ne introëas. Marc. 9. v. 24. Hoc
præcepto, & comminatione ejectus est à Christo et
homine Spiritus immundus, surdus, & mutus. Hæc
leviores pænas, & mala Christus non tam Spiritus
immundo, quam tibi ipsi comminatur tum in hac vi-
ta, tum in altera, si munditiem Conscientiæ tibi non
procures; si ad Divinas & humanas admonitiones ob-
surdescas; si Superiori & Patri Spirituali statum Ani-
mæ tuæ per silentium tegas. Consideratâ hac Chri-
sti comminatione & imperio, quod hæctenus non sa-
tis perpendisti, exhibit à te Spiritus immundus, *surdus,*
& mutus. Non tamen satis est, ut solùm exeat: sed
eadem consideratione curandum est, ut amplius ne
introëat: ne fiant novissima peiora prioribus propter
ingratitude, & desperationem constantis emen-
dationis.*

PUNCT. II. *Et exclamans, & multum discerpens
eum, exiit ab eo, & factus est sicut mortuus, ita ut multi
dicerent: quia mortuus est. Marc. v. 25. Sic, quando et
Anima pellitur immundus, surdus, ac mutus Spiritus
tus, qui ab infantia, vel per longam consuetudinem
stabile*